Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU MÄÄRUS (üheksas koda)

14. veebruar 2017*

Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vaidlustatud otsuse aluseks oleva varasema kujutismärgi kehtetuks tunnistamine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine

Kohtuasjas T-333/14,

Andreas Helbrecht, elukoht Hilden (Saksamaa), esindaja: advokaat C. König,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: M. Rajh,

kostja,

teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Lenci Calzature SpA, asukoht Turchetto-Montecarlo (Itaalia), esindajad: advokaadid F. Celluprica ja F. Fischetti,

mille ese on hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 27. veebruari 2014. aasta otsuse (asi R 830/2013-5) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Lenci Calzature ja A. Helbrechti vahel,

ÜLDKOHUS (üheksas koda),

koosseisus: president S. Gervasoni, kohtunikud L. Madise ja R. da Silva Passos (ettekandja),

kohtusekretär: E. Coulon,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

määruse

Vaidluse taust, menetlus ja poolte nõuded

1 Andreas Helbrecht esitas 8. jaanuaril 2009 Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) vastavalt nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrusele (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), muudetud redaktsioonis (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1)), ELi kaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk SportEyes. Kaubad – mille jaoks kaubamärk paluti registreerida 15. juuni 1957. aasta Nizza kokkuleppe märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni kohta (uuesti läbi vaadatud ja parandatud redaktsioonis) tähenduses – kuuluvad klassi 25 ja vastavad järgmisele kirjeldusele: „Nahast, kunstnahast, kummist ja plastist jalatsid, kalossid ja kummikud; riidest mütsid, nahast ja kunstnahast mütsid, kummist ja plastist mütsid, eeskätt nokamütsid; riidest, nahast, kunstnahast, kummist ja plastist rõivad; kindad“.

3 ELi kaubamärgi taotlus avaldati 30. märtsil 2009. aastal *Bulletin des marques communautaires*'is nr 11/2009.

4 Menetlusse astuja Lenci Calzature SpA esitas 29. juunil 2009 taotletava kaubamärgi punktis 2 nimetatud kaupade jaoks registreerimisele eespool määruse nr 207/2009 artikli 41 alusel vastulause.

5 Vastulause tugines järgmisele varasemale õigusele:

— järgmine varasem ELi kujutismärk, mille registreerimistaotlus esitati 15. oktoobril 2004 ja mis registreeriti 6. septembril 2008 numbri 4073334 all klassi 25 kaupade – täpsemalt „jalatsid, saapad, tuhvlid ja jalanõud üldiselt, rõivad ja peakatted“ – jaoks:

— järgmine varasem ELi kujutismärk, mille registreerimistaotlus esitati 15. oktoobril 2004 ja mis registreeriti 5. septembril 2008 numbri 4077251 all klassi 25 kaupade jaoks:

— järgmine varasem ELi kujutismärk, mille registreerimistaotlus esitati 15. oktoobril 2004 ja mis registreeriti 5. septembril 2008 numbri 4077236 all klassi 25 kaupade jaoks:

— järgmine varasem ELi kujutismärk, mille registreerimistaotlus esitati 31. mail 2000 ja mis registreeriti 24. juulil 2001 numbri 1683986 all klassi 25 kaupade jaoks:

6 Vastulause alusena tugineti määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktile b.

7 Vastulausete osakond tegi pärast vastulause menetlemist üksnes numbri 4073334 all registreeritud varasema kaubamärgi alusel 7. märtsil 2013 otsuse, millega võttis vastulause seoses kõigi asjaomaste kaupadega vastu.

8 Hageja esitas 3. mail 2013 määruse nr 207/2009 artiklite 58–60 alusel EUIPO-le vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse.

9 EUIPO viies apellatsioonikoda kinnitas 27. veebruari 2014. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) vastulausete osakonna otsust ja lükkas taotletava kaubamärgi registreerimise taotluse tagasi. Apellatsioonikoda märkis vaidlustatud otsuse punktis 16, et ta alustab analüüsi numbri 4073334 all registreeritud varasema kaubamärgi alusel. Ta märkis vaidlustatud otsuse punktides 17–19, et asjakohane territoorium on Euroopa Liidu territoorium ning sihtrühm piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas lai avalikkus, kelle tähelepanu astet tuleb pidada keskmiseks. Apellatsioonikoda kinnitas vaidlustatud otsuse punktis 20 vastulausete osakonna tuvastust, et asjaomased kaubad on identsed. Vaidlustatud otsuse punktides 30 ja 31 asus apellatsioonikoda seisukohale, et nii visuaalsest kui ka foneetilisest küljest on vastandatud tähised sarnased. Selle otsuse punktis 32 leidis ta, et kontseptuaalsest küljest ja inglise keelt kõneleva avalikkuse seisukohast on kõnealused tähised kontseptuaalselt väga sarnased. Vaidlustatud otsuse punktis 33 asus apellatsioonikoda seisukohale, et vastandatud tähised on sarnased. Segiajamise tõenäosuse kohta leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktides 34–40, et võttes arvesse kaubamärkidest tarbijale jäävat ebatäiuslikku mälupilti, on segiajamine asjaomaste kaupade identsusest ning asjaomaste tähiste sarnasusest tulenevalt tõenäoline. Olles vaidlustatud otsuse punktis 39 märkinud, et menetlusökonoomia põhjustel ei analüüsi ta ülejäänuid varasemaid kaubamärke, mille alusel vastulause esitati, jättis apellatsioonikoda kaebuse rahuldamata.

10 Hageja esitas 13. mail 2014 Üldkohtu kantseleisse hagiavalduse käesoleva asja algatamiseks.

11 EUIPO esitas Üldkohtu kantseleisse 24. oktoobril 2014 vastuse hagiavaldusele.

12 Menetlusse astuja esitas Üldkohtu kantseleisse 31. oktoobril 2014 vastuse hagiavaldusele.

13 Hagiavalduses palub hageja Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus, ja

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt.

14 Vastustes hagiavaldusele paluvad EUIPO ja menetlusse astuja Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata, ja

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

15 Hageja teavitas Üldkohut 28. oktoobril 2016 Üldkohtu kantseleisse esitatud dokumendis sellest, et EUIPO tühistamisosakond oli käesoleva kohtumääruse punktis 5 nimetatud varasemad kujutismärgid kas tühistanud (3. märtsi 2016. aasta otsus nr 10958 C numbri 1683986 all registreeritud kaubamärgi kohta) või tunnistanud kehtetuks (7. juuli 2016. aasta otsused nr 12041 C, 12042 C ja 12040 C numbrite 4073334, 4077236 ja 4077251 all registreeritud kaubamärkide kohta); kõik need otsused olid jõustunud.

16 Üldkohus edastas 24. novembril 2016 ettekandja-kohtuniku ettepanekul pooltele menetlust korraldava meetme, millega palus neil esitada oma seisukohad seoses küsimusega, kas eespool nimetatud otsuste vastuvõtmisega arvestades on käesoleval hagil endiselt ese.

17 Hageja täpsustas vastuseks Üldkohtu kantseleisse 8. detsembril 2016 esitatud dokumendis sisuliselt, et ta leiab, et hagi ese ei ole ära langenud, sest selle eesmärk on taotletava kaubamärgi registreerimine, kui just Üldkohtul ei ole kavas vaidlustatud otsus tühistada põhjendusel, et varasemad kaubamärgid tunnistati kehtetuks või tühistati.

18 Menetlusse astuja omakorda märkis 9. detsembril 2016 Üldkohtu kantseleisse esitatud dokumendis, et tema arvates on hagi ese ära langenud.

19 EUIPO kinnitas Üldkohtu kantseleisse 8. detsembril 2016 esitatud dokumendis käesoleva kohtumääruse punktis 15 nimetatud nelja otsuse jõustumist. Lisaks märkis ta, et kuivõrd vaidlustatud otsuse aluseks olnud numbri 4073334 all registreeritud kaubamärk on kehtetu 7. juuli 2016. aasta otsuse nr 12041 C tagajärjel, siis on käesoleva hagi ese ära langenud. Lõpetuseks märkis EUIPO, et kohtukulud tuleks välja mõista hagejalt.

Õiguslik käsitlus

20 Tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt langeb ära vastulausemenetluse ese, kui selle aluseks olev kaubamärk tunnistatakse kehtetuks (vt kohtuotsus, 25.5.2016, Ice Mountain Ibiza *vs.* EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza), T-753/14, ei avaldata, EU:T:2016:312, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

21 Loogiliselt langeb sellisel juhul ära ka Üldkohtule apellatsioonikoja otsuse peale esitatud tühistamishagi ese (kohtumäärus, 27.9.2010, Hidalgo *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Bodegas Hidalgo – La Gitana (HIDALGO), T-365/08, ei avaldata, EU:T:2010:407, punkt 6, ja kohtuotsus, 25.5.2016 ocean beach club ibiza, T-753/14, ei avaldata, EU:T:2016:312, punkt 25).

22 Nimelt näeb määruse nr 207/2009 artikli 55 lõige 2 ette, et loetakse, et kehtetuks tunnistatud ELi kaubamärgil on algusest peale puudunud määruse kohane toime. Sellest tulenevalt peab asuma seisukohale, et varasemal kaubamärgil puudus toime ning see ei saanud seega olla taotletava kaubamärgi vastu esitatud vastulause aluseks (vt kohtuotsus, 4.3.2015, Three-N-Products *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Munindra (PRANAYUR), T-543/13, ei avaldata, EU:T:2015:134, punkt 16).

23 Käesolevas kohtuasjas põhineb vaidlustatud otsus üksnes taotletava kaubamärgi ja numbri 4073334 all registreeritud varasema kaubamärgi segiajamise tõenäosuse hindamisel, millest tulenevalt vastulausete osakond vastulause vastu võttis. On aga tuvastatud, et vastulausete osakond tunnistas oma 7. juuli 2016. aasta otsusega selle varasema kaubamärgi kehtetuks ning et see otsus on jõustunud.

24 Seega kadus numbri 4073334 all registreeritud varasema kaubamärgi kehtetuks tunnistamise tagajärjel ainus varasem kaubamärk, mille alusel vastulause tunnistati vaidlustatud otsuses põhjendatuks, ning vastulausemenetluse ese on ära langenud seda varasemat kaubamärki puudutavas osas. Seetõttu on Üldkohtu kodukorra artikli 131 kohaselt käesoleva hagi ese ära langenud ja puudub vajadus asjas otsus teha.

25 Hageja küll väidab, et Üldkohtu sisuline otsus käesolevas menetluses tooks talle kasu, kuid tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab põhjendatud huvi säilima kohtuotsuse tegemiseni, vastasel juhul võidakse jätta asjas kohtuotsus tegemata; see tähendab, et hagi peab selle esitajale tooma lõpptulemuse kaudu kasu (kohtuotsus, 7.6.2007, Wunenburger *vs.* komisjon, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkt 42, ja kohtumäärus, 11.10.2007, Wilfer *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-301/05 P, ei avaldata, EU:C:2007:593, punkt 19; vt ka kohtuotsus, 10.12.2010, Ryanair *vs.* komisjon, T-494/08–T-500/08 ja T-509/08, EU:T:2010:511, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Käesolevas kohtuasjas tuleb aga tuvastada, et Üldkohtu otsus sisulistes küsimustes ei too hagejale ilmselt kasu. Nimelt on määruse nr 207/2009 artikli 64 lõikes 3 sätestatud, et apellatsioonikoja otsused jõustuvad alles määruse nr 207/2009 artikli 65 lõikes 5 nimetatud tähtaja möödumisel või kui selle aja jooksul kaevatakse asi edasi Euroopa Kohtusse, alates edasikaebuse rahuldamata jätmise kuupäevast. Kuid juhul, kui – nagu käesolevas kohtuasjas – Üldkohus tuvastab, et otsuse tegemise vajadus on ära langenud, ei ole tegemist ühegagi neist kahest hüpoteesist (kohtumäärus, 26.11.2012, IP Metro *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Real Seguros (real,- QUALITY), T-548/11, ei avaldata, EU:T:2012:623, punkt 23; vt selle kohta ka kohtumäärused, 3.7.2003, Lichtwer Pharma *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Biofarma (Sedonium), T-10/01, EU:T:2003:182, punkt 17, ja 11.9.2007, Lancôme *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Baudon (AROMACOSMETIQUE), T-185/04, ei avaldata, EU:T:2007:249, punkt 22). Käesoleva hagi ese langeb ära, sest tuleb automaatselt lugeda, et vaidlustatud otsusel on algusest peale puudunud määruse nr 207/2009 kohane toime ja seega ei saadud sellega vastu võtta mingit vastulauset, nagu nähtub käesoleva kohtumääruse punktidest 21 ja 22. Üldkohus ei saa seega teha otsust sellise otsuse õiguspärasuse kohta, millel puuduvad sarnaselt vaidlustatud otsusega mis tahes õiguslikud tagajärjed. Samadel põhjustel ei saa ta *a fortiori* otsust tühistada.

27 Pealegi, kui Üldkohtule esitatakse tühistamisnõue, on talle esitatud hagi eesmärk EUIPO apellatsioonikodade otsuste õiguspärasuse kontrollimine määruse nr 207/2009 artikli 65 tähenduses (vt selle kohta kohtuotsus, 14.5.2009, Fiorucci *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Edwin (ELIO FIORUCCI), T-165/06, EU:T:2009:157, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellega seoses tuleb märkida, et Üldkohus kontrollib EUIPO talituste otsuste õiguspärasust ega saa mingil juhul asendada vaidlustatud akti vastu võtnud EUIPO pädeva talituse põhjendust enda omaga (vt selle kohta kohtuotsus, 14.5.2009, ELIO FIORUCCI, T-165/06, EU:T:2009:157, punkt 65). Seega ei ole Üldkohus pädev tegema otsust taotletava kaubamärgi ja teiste varasemate kaubamärkide, see tähendab numbrite 1683986, 4077236 ja 4077251 all registreeritud kaubamärkide, millest esimene (1683986) on tühistatud ja viimased kaks (4077236 ja 4077251) tunnistatud kehtetuks, segiajamise tõenäosuse kohta. Vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktile b on selle analüüsimiseks vajaduse korral pädev EUIPO.

28 Kõigist eelnevatest kaalutlustest nähtub, et käesoleva hagi kohta otsuse tegemise vajadus on ära langenud.

Kohtukulud

29 Kodukorra artikli 137 kohaselt jaotab Üldkohus juhul, kui vajadus lahendi tegemiseks langeb ära, kohtukulud omal äranägemisel.

30 Hageja on kohtukulude hüvitamist nõudnud menetlusse astujalt ja EUIPO-lt.

31 EUIPO omakorda on kohtukulude hüvitamist nõudnud hagejalt.

32 Sellega seoses tuleb tuvastada, et käesolevas kohtuasjas langes otsuse tegemise vajadus ära seetõttu, et tunnistati kehtetuks vastulause aluseks olnud varasem kujutismärk.

33 Seega tuleb otsustada, et menetlusse astuja kannab oma kohtukulud ise ja temalt tuleb välja mõista hageja kohtukulud. EUIPO kannab oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (üheksas koda)

otsustab:

1. Vajadus hagi üle otsustada on ära langenud.

2. Jätta Lenci Calzature SpA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Andreas Helbrechti kohtukulud. Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) kannab ise oma kohtukulud.

Luxembourg, 14. veebruar 2017

kohtusekretär
E. Coulon

president
S. Gervasoni